

О. Г. Полякова

Запорізька атомна електростанція

ЗАПОРІЗЬКА АТОМНА ЕЛЕКТРОСТАНЦІЯ – підприємство електроенергетичної галузі промисловості, найбільше в Європі з виробництва атомної електроенергії потужністю 6000 МВт. Підпорядк. Нац. атом. енергогенеруючій компанії «Енергоатом» Міністерства палива та енергетики України. Розташ. поблизу м. Енергодар Запорізької обл. на березі Кахов. водосховища. Буд-во розпочато 1979 і здійснювалося потіком методом (що практично на чверть скоротило терміни спорудження) із встановленням реакторів ВВЕР-1000. 1984 введено в експлуатацію 1-й, 1985 – 2-й, 1986 – 3-й, 1987 – 4-й, 1989 – 5-й, 1995 – 6-й енергоблоки. Нині щорічно станція генерує бл. 40 млрд кВт-год. електроенергії, що становить 1/5 частину заг. річного виробництва в державі й понад 50 % – на укр. АЕС. Коефіцієнт використання встановленої потужності станом на 2004 склав 80,7 % (42,55 млрд кВт-год.) – найвищий показник серед АЕС СНД із реакторами цього типу; 2006 – 79,9 %; 2007 – 83 %; 2008 – 78,5 %. 2008 станцією вироблено 41,8 млрд кВт-год. електроенергії. 2000 підприємство визнане одним із 3-х кращих АЕС світу, які повністю відповідають вимогам МАГАТЕ. Крім того, станція неодноразово визнавалася кращою АЕС в Україні з питань безпеки. 2001 на АЕС впроваджено систему сухого зберігання відпрацьованого ядер. палива у вентильованих бетон. контейнерах, розташ. на тер. станції. 2002 введено в експлуатацію інформ.-вимірювал. систему «Кільце» (вперше в СНД), що дозволяє в автомат. режимі здійснювати безперерв. контроль радіац. стану у зоні спостереження навколо АЕС. Для профес. підготовки кадрів на станції створ. навч.-тренувал. центр – 3 повномасштабні тренажери (1-й введено в дію 1992 вперше в СНД), які є аналогами блокових щитів керування енергоблоків № 1, 3, 5. У 1995 АЕС нагородж. міжнар. нагородою «Факел Бірмінґема» за екон. досягнення в умовах кризи, 2004 – дипломом «Золота фортуна» за вагомий внесок в укріплення Української Держави. Станція надає благодійну допомогу ветеранам 2-ї світової війни, Ушкал. будинку пристарілих та Молочан. інтернату для дітей-сиріт і напівсиріт. Соц. сфера: дит. оздоров. табір «Юність» на березі Азов. моря, профілакторій, культурно-діловий центр, спорт. комплекс (ДЮСШ; басейн із тренажер. залом; водноспорт. база, на тер. якої 2005 за сприяння станції створ. парк Перемоги). Від 2002 діє музей трудової слави. У 2000-х рр. збудовано понад 120 тис. м² житла для 1882 сімей працівників АЕС. Кількість працівників (2009) – бл. 11,6 тис. осіб. Тривалий час

підприємство очолював [В. Бронников](#) (1986–96), від 2003 ген. дир. – В. Тищенко.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Энергетическая жемчужина Таврии: Запорожской АЭС – 20 лет. З., 2004.

Бібліографічний опис:

Запорізька атомна електростанція / О. Г. Полякова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15415>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).